

غزل

دنيا دار که مستغنی په سیم و زړدي
هنرمند و سره گنج د خپل هنردي
بیهوده به زور وړ و خان ته وایی
د دنیا سړی که هر څو زور آوردی
جودانی قدریو لعل پکښی پیداشی
نور جهان واده دتو دوکانو غړدي
که د عمر و رفتن ته څوک نظر کا
دابه وایی چې آفتاب دماز دیگری
تعجب زما د ډیرو اسنکومه کړه
ماموندلی په دابحر کښی گوهر دي
د دیا خرڅه یې خدای مکړه په غاړه
«رحمان» کوږ پتمکی ترلی قلندر دي

بخیل او فقیر

یوه فقیر له یو بخیل بلډای څخه څه وغوښتل، ورته ویی ویل: یو څه را کړه!

بخیل ورته وویل: که تا زما یوه خبره و منی نو بیا چې هر څه ته غواړي، زه به یې درکړم...

فقیر وویل: پر سترگو، منم یې، کومه خبره ده؟

بخیل: خبره داده چې هیڅکله له ما څخه څه مه غواړه!!

دباغی

پاکه دپه ماته وکړی هدایت

دسرود کائنات په برکت

له دروغونه مې ژبه په امان کړی

دا صدیق د صداقت په برکت

مشکلات د دې جهان په ما آسان کړی

دعثمان دشهادت په برکت

عاجزان زما دلاسه آزار نکړی

دعمر دعدالت په برکت

داکسی ما اچوی خوی دخیلانو

دعلی دسخاوت په برکت

ضمیرونه

ضمیر هغه کلمه ده چې د نوم په ځای د تکرار
دلری کولو لپاره راځی.

ضمیرونه په پښتو کې په څو ډوله دي چه مشهور
قسمونه یی دادي:

www.libtool.com.cn

شخصی ضمیرونه، اشاری ضمیرونه، استفهامی
ضمیرونه، مبهم ضمیرونه، ربطی ضمیرونه.

شخصی ضمیرونه: هغه دی چې پر یو معین شخص
یعنی په متکلم، مخاطب او غایب باندی دلالت کوی.
شخصی ضمیرونه د استعمال مخه په پیوست (متصل)
اونا پیوست (منفصل) باندی ویشل کیږی.

الف- متصل ضمیرونه: هغه دی چی یوازی نه راځی
او تل د فعل سره پیوست استعمالیږی. متصل ضمیرونه
دادي:

م- دمفرد د متکلم لپاره لکه په څم کې.

و- د جمع دمخاطب لپاره لکه په څو کښی.

ی- دمفرد مخاطب لپاری لکه په ځی کښی.

۱- دمفرد مذکر غایب لپاره لکه حُلْمی تللی دی.

ل- دجمع مذکر مؤنثی غایبی لپاره لکه ملالی له خوبه پاحیدل.

ی- دجمع مؤنثی غایبی لپاره لکه حُینی نجونی پوهنځی ولاړی.

www.libtool.com.cn
خرگنده ی: په حال او مستقبل کې دمفرد، جمع
مذکر اومونث لپاره داځی، لکه حُلْمی سهار وختی له
خوبه پاڅي- ملالی چای څښي، هلکان سبق وایي.
نجونی خط لیکي.

دغه متصل ضمیرونه همیشه دا فعالو سره پیوست
داځی، نوځکه فعلی ضمیرونه وژته همروایی.

دغه متصل ضمیرونه دوه حالته لری، فاعلی او
مفعولی. په لازمی فعلونو کېښی دفاعل په حیث او په
متعدی فعلونو کېښی دمفعول په حیث داځی. مگر په
استعمال کېښی منفصل ضمیرونه هم ورسره راتلای
شی.

دضمير فاعلى حالت

مفرد	جمع
متکلم - زه گرځم	مونږ گرځو
مخاطب - ته گرځى	تاسى گرځئ
مذکر غایب - دى گرځى	دوى گرځي
مونث غایب - دا گرځيده	دوى گرځيدلى

مفعولى حالت

مفرد	جمع
متکلم - زلمى زه وپيژندم	زلمى مونږ وپيژندلو
مخاطب - زلمى ته وپيژندلى	زلمى تاسى وپيژندلى
مذکر غایب - مادی وليده	مادوى وليدل
مونث غایب - ماد اوليدله	مادوى وليدلى

يادونه:

متصل ضميرونه يوازې په ماضى فعلونو کېښى مفعولى حالت لري او په حال او استقبال کېښى تل دفاعل په حيث راځي.

زرغونه انا

زرغونه انا دا اعلي حضرت احمد شاه بابا مودروا، چي دا
پښتنه ميرمن د دی لويوهسکو غرونو په لمنو کښی
د پښتونوالی يوشه محرکه بلل کيږی.

زرغونه انا د پاکي خاوري د خدمت اولوړ والی
لپاره يو داسی نابغه زوی لکه احمد شاه بابا د پښتنو
ملت ته تقدیر کړ چی د «بابا» لقب یی وړی دی.
همدغه ښه دی پښتنی میرمنی د (انا) لقب گټلی دی
او تراوسه پوری یی په پښتنی دنیا کښی نوم ژوندی دی.

زرغونی انا تل دخپل نابغه زوی سره په ښوښو افکار-
و کښی مرسته کوله. لکه پخپلو پاکو شیدو کښی چې
یې د پښتونوالی غذا وړ کوله. همداشان یې د پښتونوالی
او غیرت درس په خوله ورسوه.

په ۱۷۴۸ کال چې احمد شاه بابا د پښتنو مشران
اونور ازکان راوبلل چی د قندهار د نوي ښار د جوړولو
لپاره یوه سمه او صحیح نقشه طرح کړی.

ترډیر ونظریو وروسته دا نظریه خوښه شوه چې ښار
باید اووه دیوالونه اوڅو خندقونه ولری چې د دښمن له
حملی څخه خوندي شی.

دانظریه ټولو ومنله، مگر په دی حال کېښی زرغونه
انا خبره شوه. www.lbttool.com اعلیٰ حضرت د شاه بابا یی کورته
وغوښت ورته ویی ویل:

زویه! دا خبره ټینگه په غوږ کېښی ونیسه... چې
پښتون هیڅکله د خاورو دیوالونو ته پناه نه وړی اونه په
خندق ځان له غلیمه خوندي کوی. پښتون د خدای
(ج) په مرسته او په خپل مټ ځان او وطن ساتی. نو
پخپل پښتني همت او استقامت په ځان او پښتون او
وطن ساتی... خوشی دیوالونه او خندقونه مه جوړوه؛ په
دی دیوالونو به یوازی زه اوتنه خوندي شو، هغه پښتني
ورینداری او پښتانه وروڼه چې دی خندقو او دیوالو، هغه
خواته دی هغه نوله تاڅخه ساتنه نه غواړی؟ او زمونږ
پښتانه، نه بلل کېږی؟ او هر ته باید دومره انتظارونه
باسی چی دښمن تر ښاره پوری راوړسېږی.

هغه و چې دا احمد شاه بابا به مغزو وڅخه هغه
د باندیني مفکوره ووتله او یوه معمولي کلايي جوړه
کړه.

همدا شان نقل کوي چې: په ۱۱۷۴ هـ کال دا احمد
شاه بابا دماتي زړع په د زواغو کندهار ته راوړسید.
خلک دا احمد شاه بابا له ماتي او د عسکرو د پوپنا
کیدوله آوازي وار خطا ښکاریدل. خو دا خبره زرغوني
انا ته ورسیده.

دی میرمنی وویل: بری اوماتی د تقدیر په لاس دی.
مگر احمد خان وژنی اوماتی نه کوي.

زرغونه انا د کندهار د ښار له جوړولو وروسته
دا احمد شاه بابا په ژوند وفا شوی ده. احمد شاه بابا په
۱۱۸۶ هـ کښی وفات شوی دی.

خلوړيځی

زادشمر. قربان شمر د پلاز تر پنده

داته یی ووی زما فـــــرزنده!

لذت دود کوی تر ساتل ډیر دی

خوبی خبریې ممسک له خونده

چې به تری نه وو گلونه لاندی

خوب به یې نشو په پالنگ باندی

اوس په لحد کې پراته په خاورو

پری زرغونه شول گنډیری سپاندی

خوانمرد هغه دی چې لکه شمع

د ځان سولو مجلس کا جمع

د بل لپاره که په خندا وی

پرمخ یې درومی باران د دمخ

ژبه عادت کړه په ښو خبرو

خبری ښې دی ښې ترشکرو

د خوند مثال یم شکری وایم

قدزیی ډیر دی تر مرغلرو

حمد

کل ثنا په هغه بڼه یایي
چې ثنایې هر څوک وایي
که څوک کوردي که څوک پاس دي
د ده دواړه په سپاس دي
هسی لوی عظیم پادشاه دي
چی آسمان د ده خرگاه دي
ځمکه فرش وړاندې غرونه
ځای په ځای لکه مېخونه
دا همه د ده صفت دي
چې دملک زېب وزینت دي
په سجود ورته حرجري
په قیام ورته شجر دي
ده آفتاب هسی رخشان کړم
ده مهتاب هسی تابان کړم
دی دځمکې مخ زیبا کړم
په ری زیبا گلونه واکړم

که ډیر څه درکار دباندي مه ویاړه

له خدا یه نور څه بی خدا یامه غواړه

ژړا دقرب ژړا دبعد ده

وخدای ته ژاړه له خدایه مه ژاړه

دا پندله مانه په زړه کې یاد کړه

www.libtool.com.cn

خوچې دی وس وی مروت او داد کړه

زړونه دهر چا په انسان ښاد کړه

آزاد بنده کړه، بنده آزاد کړه

چې حاضر نه وی ورته ښه وایه

که هر خوبدوی بد مه ووايه

که لږیا ډیر عیب په یار کې وینی

چی مخامخ شی ورته یې وایه

بحر خاموش دي سیلاب غرغر لری

سیلاب تش لاسی سیند دامن پر لری

دسیلاب گيډه له کانوډه که ده

بحر په گيډه کی قیمتی در لری

که سپین اوسره یی په کور کې تل وی

چې نه یی علم نه یی عمل وی

بنیاد پی نشه آخر به خوارشی
بخت به ترکومه و دسرلا مل وی
« عبدالقادر خان ختک »

ددی درس لغاتونه: www.libtool.com.cn

ممسک: بخیل	دمع: اوشکه
ویاړل: فخر کول	قرب: نږد یوالی
بعد: لریوالی	بحر: سمندر
مروت: میرانه	داد: سخاوت

دلیکوالی لارښوونې

۱. ښایي یولیکونکی لومړی داسی موضوع خوښه کړي چې هر ورسره مینه او علاقه ولري او هم پکښی دپوره معلوماتو ځاوند وي.
۲. ښایي چې یو مضمون په ښه دښک شروع او په ښه توګه پای ته ورسېږي.
۳. هره لیکنه د زړه خوښی په وخت کښی پکار ده. ولی چې دغسی لیکنه خونډوده او زړه راښکونکی وي.
۴. ښایي چې یولیکونکی دټولنی له غوښتنی او ذوق سره سمه لیکنه وکړي، یوازی دخپلی نظریی پیروی کوم ارزښت نلري.
۵. یولیکونکی ته په کار دي ترڅو چې لاس یې دسپړی پخپلو لیکنو کښی پردی لغات رانه وړي او خپله ژبه دنودو ژبو دتاثیر لاندی رانه ولی.
۶. ضرور دی چې یولیکونکی ساده و آسانه لیکنه وکړي چې هر څوک ورباندی وپوهیږي اوخوند تری

واخلي، يعني بنيابي چي په مناسبو الفاظو او خوږ
و کلمو خپل مطلب بيان کړي اوله زياتر عباراتو او
مبالغو څخه ځان وساتي:

۷. د کلمو په انتخاب ډير فکر او غور او دلوستونکی

د پوهې خيال ساتل پکار دی.

www.libtool.com.cn

۸. په ليکنه کښې د بل چاپسي کول ښه کار نه دی

بنيابي چي هر ليکوال په طبيعي ډول خپل مطالب

ښکاره کړي. که مټ د بل چا د سبک تقليد ښه

نه دی. بنيابي چي د فکر ډول او ريښه بيان طريقه

موخپله وي.

۹. په يوه ليکنه کښې سرتر پايه هم رنگي پکار ده

يعني يو عبارت ډير ادبي ليکل او بل په عادي رنگ

ليکل د کمزوري اوبې تناسبې ښه ده.

۱۰. بنيابي چي يو ليکونکی د جملو په جوړولو کښې له

رنگيني څخه کار واخلي او ټولي جملې يو شان رانه

وزي.

۱۱. يوليکونکی ته پکار دی چي له خپلي ليکني څخه

يوه ښکاره نتيجه واخلي.

۱۲. دیو کتاب او مقالی په لیکنه کښی د ماخذونو ښودل
لازمی خبره ده.
۱۳. هر لیکونکی باید خپله لیکنه په دوهم ځل وگوری
ترخو د عقل او ادب په چوکات برابره شی.
۱۴. په مسوده کی دوه ځل فکر کول او دهغه
سمول یو ډیر ښه عادت دی. ښایی چې یوه لیکنه
خوځله اصلاح کړای شی.
۱۵. مشق او مطالعه د لیکوالی لپاره یوه غوره لار ده.
۱۶. دلومړنی مشق طریقه داده چی دیو اخبار سرمقاله
په غور ولولی. مهم ترکی اوبڼه مطالب ورنه یاد
داشت کړی اوبیا هغه پخپل عبادت ولیکی. بیا
پکښی دوباره غور وکړی چې خومره فرق پکښی
داغلی دی.
۱۷. دهری موضوع په باره کښی یاد داشتونه غونډول
او هغه په ښه شان ترتیبول د مضمون د لیکلو سره
مرسته کوی.

پند او نصیحت

درته و بنیم کیمیا د سعادت

د باندانو سره مه کوله صحبت

که لویې غواړی خان کمر ګنه تربله

د پاسبان د پاسه نشته نصیحت

په دوستانو لطف کړه چې خو په تاشی

د دینمن سره هم ښه کوله خلقت

نورانی کا هغه ځای چې سره کښینی

ډیر ښه خلود هوښیار په مشورت

که ګنجونه د قارون درته انبارشی

په هر لودی غور ځوله په سخاوت

خو دوستی د دنیا ډیر وی په زړه کښی

هغه هومره ډیر فساد وی قباح

شور غوغا، جنگ وجدل به ترمینځ نه وو

که هر څوک سره داضی وای په قسمت

که راحت غواړی په خان محنت قبول کړه

بی محنته هیڅوک ته مومی راحت

پوهنه

پوهنه هغه دڼا ده چې تل يې د بشري گمراهيو د تيارو سره مقابله کړېده او دناپوهيو توژتمري پخپلو وړانگو روښانه کړېدی او د جهالت توژي تياری يې له مينځه وړی دی. www.libtool.com.cn

په دنيا کېښی چې څه انکشافات شویدی او يا کېږی هغه ټول دپوهی له برکته دی او دا چې ځینی هیواد ونه پر مختللی دی او ځینی وروسته پاتی دی، داهم د پوهی اونا پوهی اثر دي. ځکه چې ټول پوهان د علم او پوهی د زده کړی او تحصیل توصیه کوی او انسانان د پوهنی په دڼا کېښی د پوهنی خواته بولی.

خدای (ج) په قرآنکریم کېښی فرمایلی دی:

آیا برابر دی هغه کسان چې علم لری، له هغه کسانو سره چې علم نه لری؟ یعنی برابر نه دی. همداشان حضرت رسول اکرم (ص) فرمایلی دی چې د علم تحصیل په مسلمانانو باندی فرض دی. اروپایی

پوهانو هم د علم او پوهنې په توصیف کېښي ډیر څه
ویلي دي. د مثال په توګه.

هولانو وایی:

«لومړی شاګردی وګرځه وروسته بیا ښونګی شه.»

نورده ویلي دي:

www.libtool.com.cn

«څوک چې پوهنه نلري ګویا ژوند نه لري.»

پاسکال وایی:

«د انسان لوړتیا په پوهنه او فکر کېښي ده.»

دلیپنز وینا ده چی:

«د علم د زده کړې په وخت کېښي باید فکر و

کړو چې څه زده کوو؟ اوله دی زده کړې څخه

څنګه استفاده کوو.»

دیونان پوهانو هم د علم په باب کېښي خپلي نظریې

څرګندی کړي دي.

افلاطون ویلي دي:

"هغه خوند چی له علم او پوهنې څخه سړی ته

حاصلیږي ډیر پاک او سپیڅلی خوند دی.

سقراط وایی:

« خپل وخت دی دخپل نفس داصلاح لپاره
دگټودو آثار وپه لوستلو صرف کړه او غلمر ته پرمال
ترجیح ودرکړه. »

www.libtool.com.cn

حکایت

اوردیدلی می کیسه ده

چی له شاتونه خوږه ده

داختر په ورځ سهار

بایزید www.darbtool.com.cn د چی ونامدار

له حمـامه راوتلی

په کوڅه کښی تپیدلی

ایری خاوری چـاله بامه

راچـپه کمرلی ناپامه

مخ اوسری شوکـمر

په آیـرو په خاوروخر

با یزید په شکر کښوشو

دخپـل مخ په پاکیدوشو

چی ذه وږیم دبل اور

چی په اور کښی شمـر نسکور

له ایرو به خه بدوږمه

یا به لز شـکوه کومه

نعت

دب العالمين دى رحمة گنهى

نه لرى ثانى چې دى خاتمر النبين گنهى

ډير خلک دى وايستل تيارونه درنا لورته

ستلاى کي دنا مسلمانان نور اليقين گنهى

ته په مومنامنو مهربانه له هر چاته وي

حککه دى رؤف رحيم، ارحم الراحمين گنهى

ستا خلق عظيم خو په قرآن کې خداى ستايلی دي

نور خلق لاڅه چې مشرکان دى هم امين گنهى

ډير دى له دوزخه گرځولى د جنت لورته

ښائى د درسه چې دشفيع المذنبين گنهى

تامومن په بعث بعد الموت باندى مومن کړلو

نه مری مومنان آب حیات د اسلام دين گنهى

غيب ته دى نظر متوجه دمومنانو کړ

حککه حيوانى نظر سطحى او ظاهر بين گنهى

دى دنيا نه ښه بله دنيا ځانته مومن لرى

هلته مومن هرڅه لرى کله ځان مسکين گنهى

هو، پوهانو خان آيـري کړ

له لويـی يې خان پري کړ

څوک چې خان ته گوري تل

خدای ته نشی کړای کتل

لويـی تل په گفـتـار نـدـه

www.libtool.com.cn

لوـخـبره پکار نـدـه

تواضع به دي سرلوړکا

تکبر به دي تل څوړکا

لغات

۱. شکوه = شکایت

۲. لويـی = تکبر

۳. تواضع = خاکساری

۴. خوار = تېټ، ښکته

شعر که نثر؟

په شعري ليکي که په نثر؟

په نثر خويي نشر ليکلای!

نو فقط په شعر به يی وايی؟

نو فقط په شعر به یی وایی؟

نه خیر شاعر نه یم.

آخر! خو یا به یی په نثر لیکي او یا به یی په شعر
وایی...؟

د ولې؟ www.libtool.com.cn

دا ځکه چې هر څه چه نثر نه وی هغه شعر دی
او چې شعر نه وی هغه نثر دی.

څنگه؟ که زه خپل پلار ته ووايم: ماته له باز اړه. میوه
داوړه. دانو نثر دی که شعر؟

نثر.

سبحان الله؟! څومره ساده یم. دا پنځه لس ۱۵ کاله
کبیری چې په نثر خبری کوم خوتر اوسه نه پوهیدم؟!

کتاب خرخوونکی

یو سړی له کتاب خرخوونکی څخه پوښتنه وکړه
چی کتاب خرخولو کښی یې گټه ده که تاوان؟
کتاب خرخوونکی ورته وویل: تاوان، داځکه چې
څوک سواد لری معه پیسی نلری اوڅوک چې پیسی
لری سواد نلری.

دوله ملگری

دوله ملگری وو، چی یوملگری یی یوی لوژی دتبی ته ورسید، نوخان حنی وژک شو خپل ملگری یی هیر کړ.

یوه وځ هغه غرو ملگری د دی معتبر ملگری دنوی دتبی دتبریک لپاره ودرغی، خومعتبر ملگری چې دیر مغرور شوی و، غریب ملگری یی ونه پیژاند او په دیر غرور او تکبر یې ورته وویل:

«ومی نه پیژندلی ته څوک یې؟ او دڅه لپاره داغلی یی؟»

غریب ملگری ورته وویل:

«زه ستا پخوانی ملگری یم، زه خبر یم چې ته موند شوی یې نو ستاد تعزیت لپاره داغلم.»

اشارې ضميرونه

په پښتو کښې ځينې اشارې ضميرونه هم شته چې د اشارې په ډول د اشخاصو او شيانو په ځای استعمالېږي. په پښتو کښې اشارې ضميرونه په لاندې ډول دي:

دغه د غوړ- د نږدې مذکر لپاره.

دغی، دغو- د نږدې مؤنث لپاره.

هغه، هغو- دلیری مذکر لپاره.

هغی، هغو- دلیری مؤنث لپاره.

په دغو کلمو کښې (دغی، هغی) دمفرد مؤنث لپاره، او دغو، هغو د جمع مذکر او مؤنث لپاره دماضي متعدی په فاعلی حالت او ازبباطی حالت کښې استعمالېږي او (دغه، هغه) په نورو حالاتو کښې دمؤنث، مذکر، جمع او مفرد لپاره یو شان راځي. مثالونه یې په لاندې ډول دي:

فاعل حالت	ازبباطی حالت	نور حالتونه
دغی ډوډی پخه کړه	له دغی نه قلم راخوله	دغه راغلی و
هغه کالی وپینځل	هغی ته کاغذ ورکړه	دغه راغلی وه.
دغولار جوړه کړه	ددغو کارولې نه کوی؟	هغه نه و راغلی

هغو خپل کار وکړ	له هغو پوښتنه وکړه	هغه نه وه داغلی
-----------------	--------------------	-----------------

یارو گیرته: له اشارې ضمیر و نو سره که چیرې مرجع نه وی ذکر شوی. نو اشارې ضمیر و نه بلل کیږي. لکه په پورته مثالونه کېښی. او که چیرې مرجع و د سره داغلی وی نو بیا ورته اشارې صفت ویل کیږي.

لکه: دغې ښځې د وږدې پخه کړه- د غوسې لار جوړه کړه.

دغه هلک یو پوه هلک دي.

لوپوالې

شپه او ورځ وړېسي گرځي هر انسان
دی مقصد ته رسيدل نه دی اسان
بدایانو پیدانکړه په ډیر مال کښی
تش لاسونه بیرته راغلل تاجران
په یوازی علم کله حاصلیږي
مالیدلی د ډیر علم خاوندان
هسی وایی په قوت او زور موندل شوی
په غلطه لاره تللی ظالمان
چې په تش کمال او فن باندی یې غواړي
په دښتیا چې غولیدلی داکسان
په رتبه یا نسب کله څوک لویږي
لوپوالی مه گڼه هومره ډیر ارزان
بی د دین له خدمت بله لاره نشته
په دی لاره کښی یې مومی هوښیاران
که قوت لري، که علم، که دولت دی
که داتول کړی په همدې ځای کی قربان

نوبه هلته ستا به برخه شي لويوالي

په دى شرط كه درنه ورك نشي خپل ځان

www.libtool.com.cn

لطيفه

يوه سړى يوه گنډونكى ته يوه پيالۀ چې په قيمتى
دسمال كېښى تړلى وه. وركړه چې دامانت په توگه يې
ورته وساتى. گنډونكى پيالۀ په ناخچه كېښى كېښوده او
خپل شاگرد ته يې وويل:

www.libtool.com.cn

د دى پيالې سره غرض ونكړى چې زهر پكېښى
دى. لږ شيبه وروسته گنډونكى دخه كار لپاره دباندې
ووت. شاگرد فكر وكړ چې په دى پيالۀ كېښى خوڅه
كمال شته او حتمى يې بايد وگورې. پيالۀ يې
راواخيسته. وى ليدۀ چې له شاتو څخه ډكه وه نو ژر يې
همدغه دسمال چې پيالۀ پكېښى تړلى وه، يوه ډوډى
پخوونكى ته وروړ او په بدل كېښى يې ورڅخه توده
ډوډى راوړ او شات يې ورسره وخوړل. تشه پيالۀ يې په
ناخچه كېښى بيرته كېښوده او بيدۀ شو.

كله چې گنډونكى راغى وېى ليدۀ چې پيالۀ تشه
پرته ده او دسمال هم نشته. شاگرد يې راوېښ كړ او
پوښتنه يې وركړه چې داوولى؟ شاگرد ورته وويل

چی: ذہ ویدہ و مرچی دا ویش شومرو می کتل چی
دسمال نشته او چا غلا کیری دی. ومی ویل چی اوس
به استاد ته شه حُواب وِز کومر؟ نوهغه زهر می و خپیل
چی مرشم. دمرگ په انتظار پروت و مرچی ته داغلی.

www.libtool.com.cn

بار دنیا هر خو مره که سپک وی خه پروالری
تله دعمل بی که درنه وی حان سنگین گهی
ستامینه می بس ده چپ له حان سره بی خدای ته

ویم

ستارضا "الف" رضا در دب العلمین گهی

حمید مومند

حمید بابا د پښتو ژبی دیر نازک خیال او باریک بین
شاعر تیر شوی دی چی ترده و دوستو شاعرانو ورتنه
دده د نازک خیالیو او نادرو تشبیهاتو او استعارو له مخی
د موشگاف لقب وړ کړی دی: پیر محمد کاکړ چی
داحمد شاه بابا په وختو کی اوسیده. تر خوشحال،
رحمان بابا، عبدالقادر او اشرف خان هجری وروسته
د حمید داسی یادونه کوی!

پس له دوی نه موشگاف عبدالحمید دي
چی یې ووی ښه نازک نکته دان شعر
شمس الدین کاکړ وایی:
پس له ده نومو موشگاف عبدالحمید دی
باریکی یی دکلام ده د خان شعر
عبدالله محزون وایی:

د حمید موشگاف وخیال ته هوش کړه
گوندي شي دده په جذب تیز نظر
میرزا خان ویلی دی:

که هر خو شعر بلند وایی حانه!

د حمید موشگاف نه شي خواب

حمید بابا په قوم مومند او د پېښور د ماشو خیلو په

کلی کی زیږیدلی دی خود زیږیدو نیټه یې معلومه نه

ده مگر مړینه یې پروفیسر بومهدات په ۱۱۴۵ ل کال کی

بللی ده.

د حمید بابا په شعر کی علاوه په نورو ادبی مزایاو.

دوه مهر خصوصیتونه لیدل کیږي: یو خصوصیت یی

شعري ته لازمتاته ښکلی تشبیهات او خوند وړی استعاری

دی چې په دی لاره کی خاتمه سبک لری او دده

شعر له نورو څخه جلا کوی. او بل خصوصیت دادی

چې د پښتو ژبی ډیر زړه لغتونه یی په خپلو اشعارو کی

استعمال کړی دی. حمید بابا برسيره په نازک خیالی

اجتماعی شعرونه هر لری چې داسی وایی:

چې داوسپنی خنځیر شلوی په گوتو

هغه دیو په اومه تار د احسان ښلی

دامضمون چې بی زحمته راحت نشته په څه ښه

الفاظو کی بیانوی:

خو شبنم غوندي شبگیر په سروانخلي
له گل رخ سرا به نه شی همراغوش

دنازولی اوجاهل زوی په باب کی څه ښه وایی:
نازولی زوی نه اخـلی ادب

www.libtool.com.cn
اودسیوری نخل نه نیسی رطب

ونیومشه هغه زوی دی پخوا پوزی
چی یې نه نیولی درس وی نه مکتب

په غوجل کی باری خراو کچر ښه دی
نه په خونه کې جاهل اوبی طلب
دننگ اودناموس په باب کې وایی:

چی دبل ننگ وناموس ساتلی نه شی
وبه نه ساتی څوک خپل ننگ وناموس
دحمید بابا آثار دادی:

۱. دحمید بابا داشعارو دیوان چی د پخوانی لیکوالو
په منځ کې په « درو مرجان » مشهور دی او تقریبا
دری سوه غزلی لری اوڅو واده چاپ شوی دی.

۲. د ۱۱۲۷ کال پی د «شاه گدا» قصه چی دمخه
هلالی په فارسی لیکلی وه حمید بابا په پښتو ترجمه
کړی ده.

۳. د مولانا غنیمت د «نیرنگ عشق» ترجمه ده چی
په پښتو مشهوری یی ترجمه کړی ده او په پای کې
وايي:

شعرته دی داخوناب دزخمی زړه دي
یاوتلی دستی دمر له خولی د مړه دي
یا نغمه دنیم بسمل مرغه دخولی ده
یا مجنون ته معمی ښکلی لیلی ده
یا د وینو آبا سیندو هللی موج دي
یا له ښاره د حیرت وتلی فوج دي

زده کمره!

په نغمه لکه بلبل غبریدل زده کمره!

پته خوله ویناد گل بلبل زده کمره!

درخت په سر کمره له غنچی نه را بهر شه!

په هوا لکه وزمه چلیدل زده کمره!

دازغی په خیر دگل سره همراز شه

په ژیره صورت دگلو ساتل زده کمره!

نسترن شه په آغوش سرو آزاد کمره

په هربوتی دگلشن تاویدل زده کمره!

کودنی مرغ په شان به خومره ژوند کمری

دشاهین په دود آزاد الوتل زده کمره!

که دنرو آسایش او آرام غــــوازی

گهواری غوندی دځان کمریدل زده کمره!

راحت پریرده. زحمت واخله «سید حسنه»

دوطن په در دوغمر ژریدل زده کمره!

د شاعر مدح

ابوالعینا د بغداد مشهور شاعر او ټوکی دابن مکرمر
دمصرله ټوکی شاعر سره د کور امیر په مجلس کی
خنګ پر خنګ ناست ؤ. او یو د بلل سره یی پتی پتی
خبری کولی.
www.libtool.com.cn

امیر د دوی سرگوشي ته ملتفت شو. او د ټوکوپه
ډول یی ورته وویل:

بیاڅه درواغ جوړوی!!
ابوالعینا فورا خواب وړکړ:
«ستاسی مدح کوو!!»

میرزا خان انصاری

میرزاخان انصاری د نودالدین زوی او دبایزید روښان
لمسی دی. په تېر «اودرم» اوپه غالب گمان سره د
۹۸۸ ل ق کال په شاوخوا کی زیږیدلی دی.
بایزید روښان دافغانستان په تاریخ کی دیواتل
مجاهد حیثیت لری، ده او د ده خواکونه ترهیره وخته
پوږی دمغولی حکومت مقابله کړیده. خوددغو
جنگونوڅخه وړاندی او وروسته د میرزاخان انصاری
په هکله تاریخ هیڅ ندی لیکلی خودومره اټکل کیږی
چې یا خو میرزاخان انصاری د روښانی نهضت دمشری
څخه بې نیازه و او یا راوړ چې یو فقیر مزاجه سړی و چې
دتبلیغی او دینی چارو څخه پرته یی دمشری او
واکمنی سره مینه نه وه.

خپله میرزاخان انصاری داسې وایی:

«د دنیا په جنجال څرنګه خودنمایی

نسی د دین خبری زده کړی له خطیبه»

د راوړتی انگریز، ختیځ پیژندونکی د وینا مطابق،
میرزاخان انصاری یوسیاڅ وچی دهرات څخه تراگری
پوړی په ټول افغانستان او هندوستان کی مشهور و.
بکیدای شي چې د راوړتی دغه وینا تر ډیره حده
حقیقت ولری. د میرزاخان انصاری دلاندی بیت څخه
د ده سیاحت معلومیزی.

میرزا خان په برهان پور کې ننداره کړه
له اصلی وطنه راغی بیانه ځینه

د میرزاخان انصاری دمړینی نیټه ښه معلومه نده خو
دولت لوانی د ده د مړینی نیټه دخپل شعر به یو بیت
کی داسی ښودلی ده:

د دکن په جنگ شهید شوی خشنود اوسه

په تاریخ د زرخلوینست کې دی گذرو
د دغی جگړی ضحنه په خپله د میرزاخان انصاری
په شعر کې داسې انځور شویده:

په تاریخ د زرخلوینست وداخبر

چی لیده شو په دکن گوجرات جبر

له دی شعر خخه خرگندیږی چې میرزاخان
انصاری په ۱۰۴۰ ل ق د دکن په یو جنگ کی شهید
شوی دی.

د میرزاخان انصاری شاعری:

میرزاخان انصاری د بدایر دیوان خاوند دی چې
ځینو لیکوالو دي د پښتنو شاعرانو په لومړی لیکه کی
دډولی دی.

د میرزاخان انصاری شاعری تصوفی رنگ لری
دکلام جامر یی د توحید اسرار و او د مزونو په میوډک
دی. د وخت او معرفت رازونه یی د پیر بشکلی بیان
کړیدی. د ده دیوان ادبی، علمی او تاریخی ارزښت له
دې خرگندیږی چې کلامر یی مونږ ته د تصوف دیوی
منظمی مفکوری په توگه وړاندی شوی دی.

همدارنگه که مونږ د انصاری دیوان په غور او خیر
سره تړه کتنی لاندی ونیسو مونږو تیزرې چې د ده
و تصوف کیفیات د رحمان بابا غوندی ښکاره ندی. خو
سره له دی بیا هر دیوان یی له دغو ښه گنو خخه بیخی
خالی ندی بلکی د پیر خه لری.

نن به وکمر خـوصفته

دمـولا له ازادته

هریو فعـل چي يې ويني

خالی ندي له حکـمه

پراحمـد «ص» نزول قرآن شو

www.libtool.com.cn

چی سل خواړس يې سوږته

چی شپږ زړه په شـمار دی

شپږ سوه شپږ شپيته آيتـه

ديرش يي سپـاري دی

خواړس يې سجده دی تلاوته

دری لکه ديرش زړه دولـس حرفه

بيـايی خواړس دوايتـه

په پښتوبه يي زه وایم دهر

دهربی يي دتوحید که

کل صفت يي بیان شوی

لکه علم دتوحید دی

دمیرزا کلام شیرین شو

دروښان له برکته

رحمان بابا

عبدالرحمان بابا په يوه غريبه کورنۍ کې پيدا شوی دی. د دی نامتو شاعر ابتدائی معلومات تر اوسه چا مفصل ندې ليکلي. دده له ځينو اشعارو او ځينو پوهانو له معلوماتو څخه فقط دا وړاندېز کېدای شي چې عبدالرحمان په قوم مهمند او د مهمند د بهار په کلی کې زیږېدلی دي. عبدالرحمان پخپله زمانه کې یو صوفي مشرب او په عشق کې داسی ډوب شاعر تېر شوی دی چې په خپلې فقیر مزاجۍ او په عشق کې یې فنا شوی حالت دی وټولو پښتنو په زړو کې محبوب ګرځولی دی.

عبدالرحمان تر ۱۱۱۸ هجري کال پورې ژوندی ؤو. ځینی خلک داهمروایي چې رحمان بابا په زلمیتوب کې یو پلا خوشحال خان سره په اکوړه کې لیدنه کړېده نو په دی صورت کې موز د دې نومیالی پښتون شاعر د ژوندون کلونه له ۱۰۵۰ هجري څخه تر ۱۱۲۰ هجري پورې تخمین کولای شو.

مثنوی

له هر چا سره چې یونفس قرین شوم
دهغوله خویه بویه په زړه شین شوم
زړه مې خوږ په هیچانښی په عالم کې
له عالمه لاسره زیست کوم په ډیر غم کې
خو د سر د له مخه څوک داسره یار شو
چې یې خپل مقصد پوره شونډ ویزار شو
چې یې مخ په مخ له تاسره وفا وی
په قفا د سره خیره په سل جفا وی
چې یې بڼه گنې هغه د سره بدشی
تل له تاسره په ږخه په حسد شی
هر چه تاسره یاری کانه یاران دی
همگی واده لرم دې یاماران دي
تش دخولی لباس مباس دی سره کیږی
دهر چا خاطر خپل سو دوته پر کیږی
د راحت په وخت سل لاف دیاری کا
دمحنت ساعت چې راشی ویزاری کا

شاه جهان بادشاه شه لږ نه وونمنځلی

چې په بند شوهمگی وروځنی تللی

هی توبه له دې جهانته تښی تښی

په صحرا کې یکتها گرځیدی گوښی

www.libtool.com.cn

بیت نیکه

بیت نیکه د پښتنوله مشهورونیکو نوڅخه ؤ. د دوه نورو دونه درلودل، چې یو سربېرې او بل غرغښت نومیده. چې هغوی ته هم د پښتنو ډیری قبیلې منسوبې دي.

www.libtool.com.cn

د بیت نیکه نوم مؤرخینو «بیتنی» او «بتن» هم لیکلی دي او دده ژوند د ۸۳۰۰ او ۸۴۰۰ ترمنځ اټکل شوی دی.

تر ټولو پخوانی کتاب چې د دی نیکه نوم او اشعار پکښې راغلي دي د تذکره الاولیاء کتاب دی چې سلیمان ماکو په ۱۶۱۲ ق کال په پښتو لیکلی دی او د بیت نیکه یا دونه داسې کوی:

نقل هسی کاندې یارانو! چې دوزگار بیتنی کښی د ده و دوز چې سربېرې نومیده او پر شیخ بیتنی هم خوراگران ؤ، زامن نه درلودل، بیتنی خپل زوی اسمعیل و ذکره او د سربېرې په کاله لوی شو، مهربان

خدای د اسمعیل په برکت سربې ته ډیر زامن په
نصیب کړه.

بیت نیکه سربیره پردی چې د پښتنو له مشهورو نیکه
گانو څخه و. مناجات یې سلیمان ماکو پخپله تذکره
کښی «اوری او ایکی نقل کوی» چې شیخ بیتنی سپین
ږیری شو، نو ده به هرکله څښتن ستایه اوردې ته به یې
درخواست کاوه چې زما په کهول او د سربې
او غرغښت په کهول کښې برکت کړی.»

د پښتو ترجمی

د پښتو د ترقی او د ژواندانه د اړتیاو په اساس ورځ په ورځ په پښتو کې له نورو ژبو څخه د ترجمو لمنی اړتیا لري. یوه ژبه هر یو له ترجمو څخه مخ په وړاندې نشي تلای. پښتو هم د نورو ترجمو نه اړتیا لري او په دې وسیله به د پښتو لمن له علمی آثارو څخه ډکېږي. مګر په یوه ژبه کې د نورو ژبو علمی کتابونو او آثارو ترجمه کول ځینی شرطونه هم لري. که چیرې هغه شرطونه برابر نه وي نو بیا ژبی ته د فایدې په ځای زیان رسوي. په موجوده وخت کې چې له پارسی څخه په پښتو کې ترجمې کېږي یقیناً چې دغه ترجمې د داسې کمزرو دوکسانو په لاس کېږي چې نه په پښتو سم پوهیږي او نه په پارسی کې پوره مهارت لري.

که چیرې دې پلوته پوره توجه ونکړای شي نو د پښتولیک ډول به د نیمګړو ترجمو سیلاب په مخه یوسي او بیا به څوک په ښه او بدله ترجمه کې توپیر نشي

کولای. له دی کبله غواړو چی په دی برخه کې ځینی
لارښوونی وکړو.

۱. له هر څه نه ډومبی پخپله د ترجمی کوونکی زیات
زحمت، پوره غوره او پاملرنه پکار ده. که څوک په
دغه کار کې بی پروایی کوی او د پښتو د ښه والی
خیال نه ساتی نو دهغوی ترجمی به خامخایی مزی
وی.

۲. دیو پوخ لیکوال له خوا د ځینو ابتدایی ترجمو کتنه
او سمونه هم یوه ضروری خبره ده. ولی چې پی
لارښودنی هیڅوک کوم ځای ته نشی رسیدلای.

۳. د کلمی په ترجمه کې که مشتبه وی له پوهو کسانو
څخه پوښتنه پکار ده په دی برخه کې شرم کول یا
سترگی پټول د وروسته پاتی کیدو لوی سبب دی.

۴. ترجمه کوونکی باید په دواړه ژبو پوه وی. که چیری
په دواړو ژبو باندی ونه پوهیږی ترجمه پی خامخا
دمعنی، تعبیر او مطلب له مخی کمزوری راځی. او
دا دیوی ترجمی له پاره لوی عیب گنل کیږی.

۵. ښه ترجمه هغه ده چې په محاوره برابر او دخلکو
له پوهې سره سمه وي. له محاورې نه وتلی ترجمه
بې ارزښته بلل کېږي.

۶. ټکي په ټکي ترجمه کول هر سمه او خوږه نه
داځي. www.libtool.com.cn

۷. په ترجمه کې د بېلې ژبې مطلب او معنی د پښتو په
کالب او چوکات کې اچول پکار دی. لکه چې
دمخه موهر ويلي دي. دخپل چوکات غوښتنه
دا ده چې پښتو په محاوره برابر وي. کوشش وشي
چې د بېلې ژبې لغات پکې نه وي. ډیرې اوږدې
جملې باید ډانه وړل شي، مبتدا او خبر دي ترېله
نږدې وي.

۸. که چیرې یو مطلب په یوه جمله کې نه بیانېږي نو بیا
د عطف د تودو په واسطه د جملو تر مینځ تړون
راوستل پکار دی.

۹. کټ مټ د بېلې ژبې په ډول ترجمه کول د ژبې ملا
ماتول دي. مثلاً که څوک «ضرب زیداً عمراً»
داسې ترجمه کړي «وواهه زید عمر» نو دا به

خومره ناوړه ترجمه وي، که د پښتو په محاوره يې
برابره داسې ترجمه کړي: «زید عمر وراهه»
نو خوږه پښتو به ترې جوړه شي.

۱۰. په پښتو کې د فعلی جملې ډول اوښه داده چې
لومړی فاعل، بیا مفعول او دوسته فعل راځي مگر
عربي له دغه ډول څخه چې د زنگ لري، هلته اول
فعل، بیا فاعل او دوسته مفعول راوړل کېږي
نو ځکه ټکي په ټکي ترجمه کول سمه او دوغه
نشي راتلای.

۱۱. په ترجمه کې کټ مټ د بلی ژبې اصطلاح او تعبیر
اخیستل غلط کار دی. د فارسي «قرارد معلوم»
د معلوم له قراده ترجمه کول د فارسي او پښتو
دواړو خوا بېرل دی.

۱۲. په دی ډول و فارس لب دریا په پښتو کې د سیند په
غاړه ترجمه کېږي، که څوک یې د سیند شونده
ترجمه کړي نو خومره ناوړه ترجمه به وي.

۱۳. د نومونو او علامو ترجمه کول سړکار نه دی ښايي
چې د نومونو ترجمه په خپل شکل راشي او اصلی

دنگ او بڼه یې بدله نشي. مثلاً که څوک «اناتول
فرانسی» د فرانسی په اناتول ترجمه کړي نو دا به
د بی ذوقی یوه اولویه نښه وي.

۱۴. په ترجمه کې د کلمو له تکرار څخه ځان ساتل
هم ضروري دي. یو کلمه بیا بیا راوړل د ترجمې
خوند او مزه بیخي له مینځه وړي.

۱۵. له ترجمې نه مخکې ښایي چې یو مضمون پرمخه
وکتلی شي. په دماغ کې ښه ځای کړای شي او پس
له هغه یې په ترجمه کولو لاس پوري کړي شي.

د ترجمې د پاره د نورو پښتنو پوهانو په نظر نور شرطونه
هر شته چې په لاندې ډول دي.

۱. له کومې ژبې نه چې ترجمه کېږي ښایي چې
مترجم به هغه ژبه باندې ښه پوه وي او دهغې ژبې
قواعد او اصطلاحات ورته پوره معلوم وي.

۲. ښایي چې مترجم د ترجمه کیدونکي کتاب
د لیکلو د زمانې په لغاتو او حالاتو او د کتاب او
د کتاب د لیکلو په سبب او باعث ښه خبر وي.

۳. په کوم فن کی چې مترجم ترجمه کوی ښایی
چې دهغه فن په اصطلاحاتو ښه پوه وی او د دغه
فن سره یوه خاصه علاقه ولری.

۴. ښایی چې مترجم د علمی لیاقت خاوند او د
پراخې مطالعې څښتن وي.

۵. ښایی چې مترجم په خپله ژبه کی پوره مهارت
اولاس ولری او د خپلی ژبی له قواعدو، اصطلاحاتو،
متلونه اولغاتو څخه په ښه شان خبروی.

۶. ترجمه باید په آسانه او روانه طریقه وی چې
لوستونکی ترې پوره مطلب واخیستلای شی.

۷. ترجمه باید په معنی او مفهوم کې له اصل سره
سمه وی. نه پکی د اصل مضمون د مطلب نه څه
پاتی شی او نه پکی زیاتوالی راشی.

۸. د ښی ترجمی صفت د ادی چې اصل مطلب پکی
داسی ادا شی چې لوستونکی پرې د ترجمی گومان
ونه کړی. بلکه اصلی مضمون یی وپولی.

رحمان بابا یو دیوان لری چې په دوو دفترونو کې لیکل شوی دی. په دی دواړو دفترونو کې د شاعرانه فن او ادبیاتو د نازک خیالی له مخی څه خاص فرق نشته. دواړه دفترونه د یوه پاڅه فکر او لوړ دماغ نتیجه ده.

www.libtool.com.cn

د رحمان بابا اشعار ډیر ساده، سلیس او روان دی. د اشعارو مضامین ئی اخلاقی، دینی، اجتماعی او د تصوف لویه برخه لری.

د پښتو ژبی په کتابونو کې د دیوان فوق العاده شهرت لری. او پښتانه د رحمان بابا دیوان ته په درنه سترگه گودی، ځکه هغه د پښتو د یوه پیاوړی شاعر داخلاق، دینی، اجتماعی او تصوف د اشعار و یوه لویه مجموعه ده.

۹. ښايي چي مترجم د ليکوالۍ په فن کې ډېره پوهي
او تجربې خاوند وي او د ژبې له قاعدو او اصولو
څخه خبر وي.

www.libtool.com.cn

ښه ميرمن

وايي چې يو چا يو سپين ږيري او بوډا سړی په شا
ډاکټر ته د معالجي له پاره راوړ. ډاکټر له دوغ سړي
څخه پوښتنه وکړه چې: دا ستا پلار دی؟

دوغ سړی ورنه وويل: دامی پلار ندی دامی زوی
دی! ډاکټر په ډیر تعجب وپوښته چې: «ته ولی داسی
ځوان یی او زوی دی داسی سپين ږيري او بوډا دی؟
دوغ سړی ورنه ځواب وکړ: «دا ځکه چې زه په
کوږکی نیک کړداره. په ژبه پوهه، کارېگره او پاک لمنی
میرمن لرم چې دباندی په ډیر قوی او ډاډه زړه
کاږکوم او په کوږکی د دی په خدا ټول غمونه او
ستمپاوی را څخه لیری کېږي.

خود زوی می داسی ښځه ده چې هر کله سره ووينی
د دواړو دوحی زنج زیاتېږي. ځکه چې دوحی توافق نه
لري او بل داچی ښځه یې ډیره عصبي، بیکاره او ناپوهه
ده، او همداسې دی چې زما زوی دی حال ته
رسیدلی دي!!

دخان ویر

یو دخپل ځان ته یم، نوزچی گوزی دهرچایمه

خدا یرو د ژرایمه

خدا یرو د ژرایمه

ځانته د دمل نه شو، خورنو زوتل دوايمه

خدا یرو د ژرایمه

خدا یرو د ژرایمه

نوی شوه نغمه د ژوند

گره هنگامه د ژوند

تیره قافله د ژوند

یوزه تنها پاتې بې جرس اوبی صدايمه

خدا یرو د ژرایمه - خدا یرو د ژرایمه

بند په ساحری د چا

قید کړم سامری د چا

وړیت شوم په نغری د چا

سوځم نه پوهیږی وړتیدو ته په خدايمه

خدا یرو د ژرایمه

خدا یرو د ژرایمه

حانته ویرانه یمه

بل ته خزانه یمه

پته افسانه یمه

په خان می خه ونکړه په تعریف د تیرابایمه

خدا یرو د ژرایمه

خدا یرو د ژرایمه

ورکه ابتدا زما

سرشوه انتها زما

تو درتم ده دنیا زما

نن پرون می ولاړه، ناخبره له سبا یمه

خدا یرو د ژرایمه

خدا یرو د ژرایمه

توکه

یو سپین بزیری کروند گرچی زامن یې نه درلودل او
د بیکسی احساس یې کاوه دیو مزدور د نیولوپه هڅه
کې و. ناخبره یو زلمی په مخه ودرغی او ورته ویی وویل:
ماما جان! زه مزدوری کوو، که څوک مزدور نیسی
اوتاته معلوم وی. نوماته یی پته ډاکره چې ودرشم.
سپین بزیری په زړه کبسی ډیر خوښ شو او ورته یی
ویل: بچیه! زه خپله مزدور نیسم، ډاځه له ماسره
مزدور شه.

په ټاکلی تنخوا زلمی له سپین بزیری سره مزدور شو.
اویصله داسی وشوه چې کوم وخت باداډله
مزدور د خوښی څرگندونه وکړی او په خدا وی، نو
زلمی به د تنخوا د زیاتوالی تقاضا کوی.

څو ورځی وروسته یی یوه څه غنم په خړه بازار کېدل
او مزدور ته یی ویل چې دا ژړنده کبسی اوږه کړه.
زلمی غنم ژړندی ته ورسول او د ژړندی په ډول یی
خالی کړل. ژړنده گری ورته ویل:

دا غنم ډیر ناپاک دی اول یې پاک کړه بیا یې اوږه
کړه. زلمی ورته وویل: اوس می د ژړندی وار نیولی دي
او په ډول می اچولی دی بیا به اوږه پاک کړم.

شپه راغله. ژړنده گری کورته لاړ. زلمی ژړنده
کښی پاتی شو. www.libtool.com.cn

لیوه راغلی او خړیې د ژړندی په مخ کښی ټوټی ټوټی
کړ. او ویې خوړ. زلمی چی له اوږه کولونه وړکار شو.
نو اوږه یې د ژړندی مخی ته راویستل په خادریې با-
ډول شروع کړل او ټول اوږه باډیوړل.

ژړنده گری چی ژړندی ته راغی، نوله زلمی نه یی
بوجی د اوږو په مزد کښی واخیسته.

زلمی تش لاس کورته راغی. باداریی پوښتنه وکړه
چی اوږه دی څه کړل؟

زلمی ورته وویل چې غنم ناپاک وو، پس له اوږه
کولونه می وغوښتل چی اوږه پاک کړم. نوهغه ووچی
ټول با ډیوړل.

بادار وڙته وويل چي خردى ڇه ڪم؟ زلمي وڙته
وويل: هغه ليوه وڙته، بادر له غوسي نه وڙندل.
مزدور وويل: اوس به مي نو تنخوا ڏياتوي.

www.libtool.com.cn

مناجات

خاوند هسی اراده او تصمیمونه زا کړه

چی پری دکفر د لښکرو د سیسی ماتی کړم

په گوزار ونوکې می داسی برکت واچوه

چی داسیر ولسونو زولنی ماتی کړم

هسی همت، هسی غیرت او هسی توره زا کړه

چی دستر اوبی لازيو بتخانی ماتی کړم

چی ستا په لار کی یی قربان کړم داسی سر غواړمه

د مظلومانو په خیر و مین خيگر غواړمه

خدایه! لوړ خیال او لوړ عظمت د مسلمان زا کوه

ماد بنده د غلامیونه خپلواک وساته

چی د ذلت او د غفلت توری پردی و خپر م

ما ستا په لار کی ملاتړلی او چالاک وساته

د آرمانو نوډک زړگی می درته سپارم زه

د زمانی له آفتونونه یی پاک وساته

له سوی آه نه می خاونده تو پانونه جوړ کړه

له تو یو وینو می غلیمر ته سیلابونه جوړ کړه

متلونه

۱. بېكاري د بدبختي زانگوده.
۲. بدخوی چې زورورشی، نوعقل مرورشی.
۳. اوسپنه په اوسپنه ماتېږي.
۴. اوسپنه چې خومره ټكېږي، هومره پخېږي.
۵. بازچي هر خومره خوارشي چونگسي نه خوري.
۶. ډانده ته شپه او ورځ يوه ده.
۷. بي ميوي ونه څوك په ډبره نه ولي.
۸. اوبه په ډانگ نه بېلېږي.
۹. امانت ځمكه هر نه خيانتوي.
۱۰. هوښياري ته اشارت، كمر عقل ته گوتگ.
۱۱. پردي خواړه، يا پوردي يا پيغور.
۱۲. پرښو تلوار پر بدو تامل.
۱۳. ترخه خورده خوترخه مه وايه.
۱۴. لږ خورده هوسا به اوسه.
۱۵. پلازگتلي زوي ته آسان وي.

- پاي -

"صفت"

www.libtool.com.cn

بر پایه کتب

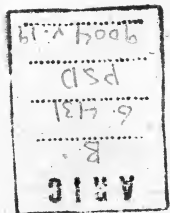
در حالت فقر و ستم به دیو باندی

دنا جندی او و روز به تازی سوره

در علم به زده کوه سوره

به آزادی او عدل به نادر و سوره

موت به جدای باندی به ایمان در دل و سوره

د رحمان بابا د کلام نمونه

چه مدام د بل و عیبو ته نظر کړی
خدای له خپله عیبه ولی پېخبر کړی
که یوه جودانه عیب وینی به بل کښی
هغه یوه جودانه عیب به یی لوی غر کړی
که دی خپله گناه لویه لکه غړوی
په حيله حيله به غر دمچ و زر کړی
که څوک تله دانصاف په لاس دی در کړی
خپل ټټو د بل آس به برابر کړی
تولعننت دی په داهسی منصفی شه
چه له حقه و باطل و ته گذر کړی
تاته رب د ملایکو مقام در کړی
ته داخل صورت پخپله گا و خر کړی
که دی یو وینسته د ځان د پاسه کوزشی
ځان هغه ساعت له خدایه مرود کړی
د ځوانی عمر دی تیر کړ په غفلت کښی
په پیری کښی به څه زیرمه دمحشر کړی

په پیری کښی د خوڼی چاری نه ښایی
ته په وړخ د عاشودی به څه اختر کړی
لکه بیخ د زړی ونی چنجی و خوری
په داتیر عمر به څه شاخ و ثمر کړی
دغه باغ به دی خلاص نشی له خزانه
که چا پیرو زخنی سدد سکندر کړی
و بدخواه و ته هیڅ څوک نصحیت نه کا
(رحمان) ستا په غم شریک دي که باور کړی

خپل عمل دلاری مل

کرد گلو کره چی سیمه دی گلزارشی

اغزی مه کره په پښو کښی به دی خارشی

ته چی بل په غشو ولی هسی پولا شه

چی همدا غښی به ستا په لور گوزارشی

کوهی مه گڼه دبل سری په لار کښی

چیری ستا به دکوهی په غاړه لارشی

ته چې هر چاته په خوار وسترگو گوری

لار ومبی به ستا صورت تر خاورو خوارشی

آدم زاده په معنی واړه یو صورت دی

هر چا بل آزادی هغه آزادشی

که ته نه کوی نظر دچا وعیب ته

هر سړی به ستا د عیبو پرده دارشی

دمات لوبښی آواز کله ثابت خیزی

د هر چا عمل خرگند پخپل گفتارشی

نن چې صبح ده روښانه لار صحیح کره

ناگهانه به داصبح شب تارشی

هغه زړه به له طوفانه په امان وي

چې کشتي غوندي دخلکو بار بردارشي.

www.libtool.com.cn

مزمّن فرهنگي فقر سره د وخت په تړلو موږ په دې بريالي شو چې د لومړي ټولگي تر دولسم ټولگي کتابونه تجديد نظر او تدوين کړو. هدف لرونکي ښوونې او روزنې د ټولنې اقتصادي او فرهنگي پراختيا او لوړوالي يوازينی لاره ده چې دهغه پواسطه يوه ټولنه وکړای شي چې خپل انساني شخصيت او اجتماعي موقف ونوروته وپيژني. اوسنی تيکنالوژي انسانانوته دا قوت بخښلی ده چې دهغه په وسيله خپل ټول تخنیکي معلومات او همدارنگه حوادث په لږ وخت سره د انټرنېټ او اطلاعاتي شبکې له لارې انتقال وکړي. باید لږ وړ کتابخانو سره اړيکي ټينگ کړي او له هر هغو کتابونو څخه له همدې شبکې په وسيله يسيږي گټه واخلي. اوس يو ويشتم پيړی دی او د علمي وروستني انکشافاتو څخه بايد خلکو گټه واخستلای شي.

افغانستان نشي کولای چې د نړۍ والو ټولنيزو نه پرته او د ښوونځيو په تړلو سره د نوي تخنیکي وسايلو په نه استفادې سره د تمدن، فرهنگ، علوم او نني تيکنالوژي په لږ و پاتيدو سره د ټولنيز آرامتيا او هوساڼۍ د هيواد آبادي او انکشاف ته ورسېږي نو بايد چې ښوونې او روزنې ته خاص پاملرنه وشي او د ښوونځيو وړونو له تعصب نه پرته د هيواد د بچيانو پر مخ خلاص شي او د درسي کتابونه برابر، تجربه لرونکي استاذان وروزل شي. او همدارنگه بچيانو د ښاغلي کارونو او جگړو د ډاگرو څخه خلاص او ښوونې او روزنې خواته ولېدل شي.

له دې هدف سره همتا د لږو امکانات محدود مسئلې گادرونو او متخصصينو په درلودلو سره د يو هدف لرونکي ښوونې او روزنې د تعليمي نصاب په تدوين لاس پورې کړ. که څه هم دا تعليمي نصاب د تېرو تعليمي نصابونو په شان د نيمگړتياو څخه تېس نه دی. نو دغه کار د تخنیکي او فني گادرونو پر مخگ او جرأت بخشلو زمينه برابروي چې دهغه په وسيله هغوی راتلونکو نسلونو ته خدمت وکړي.

مضامینو سره قرار لری، په مقابل کښی د عربی دینیات او فرانکوپر مضامین د شاگرد د صحیح او ښه درک د دینی پوهی دپاره تدوین شوی دی. نه د دی دپاره چی هر یوی په خپله یوازی مضمون وی.

علمی سپر، ورزش "بدنی دوزنه" دسر او حرفه چی د مخه تر دې یوازی ساعت ئې ځانته اختصاص ورکول او هغه فقط د استاد د خوشی او سلیقی تابع و. د مضامین د ټاکل شوی محتوا سره د درسی ساعت کتاب او دستور العمل ئې تدوین شوی دی.

د زده کونکو د نظراتو او دهغوی اهمیت په تعلیم کی له اووم ټولگی څخه تر دوولسم ټولگی پوری څو ساعت په نظر کی نیول شوی دی تر څو خپل نظر ئې څرگند او په تعلیمی نظام کښی برخه واخلي. برسېره پردی اوسنی تعلیمی نصاب کتابونو دلاندی مشخصاتو په لرلو سره جوړه شوی ده. اوسنی تعلیمی نصاب په کلیوالی بنسټ تدوین شوی ده چې په دی توگه کولای شی کلیوالی او ښاری زده کونکو په څلورم او یا پنځم ټولگیو کې برابر سويه ته ورسوی. هر کتاب خاص هدف د ټول تعلیمی نصاب د هدفونه څخه لری او دهغه درسونه لاندنی مشخصات لری:

۱. په سیستماتیک ډول له ساده نه مغلق لوری ته، له معلوم نه مجهول ته، له تصوراتو څخه مفهوم ته د زده کونکو د عملی او علمی توانمندی په اساس.
۲. د چاپیریال د واقعیتونو سره سم او یا په بل عبارت د چاپیریال سره سم چې د ښووننی قابلیت ولری.
۳. د زده کونکو د دماغی انکشاف وسیله وی نه چې شاگردانود دماغ نه د معلوماتو ذخیره جوړ شی.
۴. د ټاکلی صلاحیتونو انتقال ورکونکی وی.
۵. عملی وی نه مجرد او یا انتزاعی.

۶. د انکار نه منوونکی حقایقو په اساس نه چې د زده کونکو لپاره د
بی اعتمادۍ روحیه پیدا کړي.
۷. د زده کړې د چاپیریال ارتباطی پل وی له ټولنیز چاپیریال سره.

همدغه کتابونه د لاندې مشخصاتو په نظر کې نیولو سره د
متخصصو تر غور لاندې نیولی شوی ده.

۱. د کتابونو او سبقونو ارزښتی د ښوونې او روزنې د اهدافو په اساس او
دهغوی پېژندنې کولای.

۲. د چاپی او علمی غلطی اصلاح، د موضوعاتو د پوهیدلو توانائی،
د اصطلاحاتو یوالی، د مثالونو تطبیق له متن سره او د مطلبونو
د فورمول بندۍ درستوالی.

د هدف لرونکې تعلیم او تربیی حاصلول په درې اساسی اصول لکه
کتاب، ښوونکی او درسی چاپیریال پورې ارتباط لری د دې موضوع په
نظر نیولو سره هر څومره چې د کتاب ښه والی زیات شی ضرورت ده
چې صلاحیت لرونکې ښوونکي هم تربیه شی او د زده کړې چاپیریال
له دې سره سم منځ ته راشی. برسیره پردی د ټولو لپاره د ښوونې او
روزنې زمینه یی له تعصبو څخه برابر او په نظر کېښی ونیول شی. لازم
دی یادونه وکړو چې دغه کتابونو د ښه کیدلو گنجایش او ظرفیت
لری او د ښوونې او روزنې له گرانو متخصصونو او ملگرو څخه هیله لرو
چې خپل لارښوونې د دغی کتابونو د کیفیت او ښه والی لپاره ونه
سپموی. چې دغه لارښوونې د راتلونکي نسل حق دی.

دهمدا تعلیمی نصاب کتابونو د لنډ زمانی او د ډله ایز کار محصول
دی د مضمونونو د برابرولو اشخاص نومونو په لومړنۍ چاپ کې نه دی
ذکر شوی او دهغوی جلا کیدل اوس گران ښکاری، ځکه له محترم
ډاکتر یوسفی، انجنیر حیدری، انجنیر امینی، انجنیر ناصری، پوهندوی

یوسفی. استاد حکمت انجنیر کادیار. استاد انگار. ښاغلی دریانی.
ښاغلی حصارناتی. ښاغلی محمد کبیر سلطانی. صلاح الدین سلطانی.
ذبیح الله سلطانی. محترمه نسوین سلطانی. محترمه ملیحه گلستانی.
نعمت الله سعیدی زاده. او غلام علی چې د کتابونو په کمپوز او تایپ
او برابرولو فعال برخه اخستی دی تشکر او مننه کوم له لوی خدای "ج".
څخه دهغوی بریالیتوب در داتلونکی نسلونو لپاره غواړم. پر خای دی
چې له ښاغلی جلال الدین اوحدی څخه د تاریخی منابعو او مدارکو
د ټولولو د همکارۍ څخه په خاص ډول شکریه او قدردانی وکړم.
په آخر کې له هغو دوستانو څخه چې زمونږ سره لاسي د کتاب د
تدوین په لاره کېسې گټوره لارښوونه او مرسته کړې دی شکریه وکړم.
د هغوی بریالی توب د خدای "ج" څخه غواړم هیله مند یم چې وروسته
له دی هر مونږ له خپل لارښوونې څخه به برخه ونکړي.
مالی امکاناتو لږ والی و دی مانع کېږي چې د دغه کتاب سلسله و
علاقمندانو په اختیار کېسې شودل شي. د دغی نقیصی د برطرف کولو
لپاره زیار گالل کېږي. امید دی د بل وار دپاره وکولای شو په ډیر
شمیر سره د دغو کتابونو سلسلی چاپ کړو.

په ډیر درناوی او قدردانی
انجنیر عبداللہی
دهمتا ډایریکتر

يو څرگند حقيقت دادی چې د ښوونې او روزنې مقصد او غوښتنه بايد وټاکل او انتخاب شي. د ښوونې او روزنې مقصدونه د ټولنې د خلکو د موجوده حالت د څرنگوالي څخه مندل کېږي. لکه څنګه چې اساسي مقصد د هر هغې ټولنې اړتياوې تشکيلوي او بايد په نظر کې ونیول شي.

څرنگه چې پښتو ژبه د افغانستان ملي او رسمي ژبه ده نو لازمه ده چې ټول هغه خلک چې په افغانستان کېنښي ژوند کوي بايد په پښتو ژبه وپوهېږي وکولای شي چې د پښتو په ژبې سره وژغېږي پوه شي او وې پوهولای شي د دې هدف سره سم د همتا د ښوونې او روزنې د تعلیمي نصاب سره سم پښتو ژبه د یو ضرورت په حیث تدریس ئې د خلودم ټولګی څخه شروع کېږي او دهغه تعلیمي نصاب داسی په نظر کې نیول شویډی چې دهغه فارغان نه یوازی وکولای شي چې د پښتو ژبې سر پوه او وپوهوولای شي بلکه د پښتو ژبې د لرغونې ادب او کلتور سره په پوره ډول آشنائی وموندلای شي. د نهم ټولګی د پښتو په کتاب کېنښي د پښتو ګرامر، د پښتو نامتو شاعرانو او د دوی د شعر نمونې، ادبي مضمونونو او د افغانستان نامتو پوهان او عالمان معرفي شوی دی.

همتا د لبر امکاناتو په درلودلو سره د دې کتاب د درسی
وچي نه سربیره یوه لنډې لارښوونه هم تدوین کړېدی خو
هغه محترم ښوونکی چې د پښتو ژبي تدریس په غاړې لري
دهغه نه گټه واخستلای شی.

د پښتو کتابونه لکه نور کتابونه دسهوې او کمبوداتو څخه
تښ نه دي له همدې سببه مونږ د پوهانو او متخصصونو او د
زده کونکو اولیاو څخه هیله لرو چې مونږ ته د انیمګریټیو په
ګوته کړي او په دې لاره کې زمونږ سره دی نیمګړتیا وروپه
پورته کولو کې مرسته او خپل لارښوونه ونه سپموی خو د دې
کتاب په نوی چاپ کې وکولای شو د هغوی لارښوونې په
نظر کې ونیسو.

په درناوی

د ژبي خانګه

د همتا د تعلیمي نصاب د تدوین کمیټه

د روح او جسم د غستن تعالی په نامه

د تولنیزو د پرمختیا مرستندویان - "همتا"

د تولنیزو د وینتیا د پرمختک پروگرام

www.libtool.com.cn

د پوهنی او روزنی خانکه

پښتو

د نهم تولکی

تهیه او تدوین: د تعلیمی نصاب کمیته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د ټولنيزو دېرمختيا مرستندويان "همتا"

د ټولنيزو دوپستيا د پرمختگ پروگرام

د پوهنې او دوزنې څانگه www.libtool.com.cn

پښتو

د نمر ټولگي

لپاره

تهیه او تدوین: د تعلیمي نصاب کمیټه

www.libtool.com.cn

د کتاب پېژندنه:

نوم: پښتو

ټولگي: نهم

تهيه او تدوين: د همتا د تعليمي نصاب کمیته

کمپوز: د کتاب نشراتي خدمات

د ټولنيزو دويښتيا د پرمختگ پروگرام - همتا

لومړی چاپ: ۱۳۷۴

دوهم چاپ: ۱۳۷۸

د کتاب حقوق: د دې اثر ټول حقوق د همتا د پاره محفوظ

دی.

د چاپ شمیر: ۱۰۰۰۰ ټوکه.

د نهمر تولگی دیستو کتاب د لوستونو فهرست

#	عنوان	صفحه
۱۳.	زرغونه انا	۱۶
۱۴.	خلوړيځی	۱۹
۱۵.	دلیکوالی	۲۲
	لاړښوونی	
۱۶.	پنډ او نصیحت	۲۵
۱۷.	پوهنه	۲۶
۱۸.	حکایت	۲۹
۱۶.	کتاب	۳۲
	خرخوونکی	
۱۷.	دوه ملگری	۳۳
۱۸.	اشیاری	۳۴
	ضمیرونه	
۱۹.	لوپوالی	۳۶
۲۰.	لطیفه	۳۸

#	عنوان	صفحه
۱.	دمطالبو	۱
	فهرست	
۲.	سریزه	ج
۳.	مقدمه	ط
۴.	حمد	۱
۵.	نعت	۲
۶.	رحمن بابا	۳
۷.	د رحمان بابا	۶
	د کلام نمونه	
۸.	خپل عمل	۸
	دلاری مل	
۹.	غزل	۱۰
۱۰.	بخیل او فقیر	۱۱
۱۱.	د باغی	۱۲
۱۲.	صمیرونه	۱۳

#	عنوان	صفحه
۲۷	د پښتو ترجمی	۵۴
۲۸	ښه میرمن	۶۱
۲۹	د ځان ویر	۶۲
۳۰	توکه	۶۴
۳۱	مناجات	۶۷
۳۲	متلونه	۶۸

#	عنوان	صفحه
۲۱	حمید مومند	۴۰
۲۲	زده کړه!	۴۴
۲۳	د شاعر مدح	۴۵
۲۴	میرزا خان انصاری	۴۶
۲۵	مثنوی	۵۰
۲۶	بیت نیکه	۵۲

سریزه

په هغه ورځو کې چې د افغانستان څخه د روسی پوځونو د موجودیت د ختمیدو اټکل کیدل، مونږ په دی باور و چې د هیواد د غوړنه د جگړې او ویجاړتیا او بیرحمانه وژل او د فرهنگ له منځ وړل یوازینی لاره د خلکو پوهوالی او جهل او بیسوادی محو کول په ټولنه کېښی دي. او په ټول قدرت سره په دغه لاره باید اقدام وشي.

اوس د یوولسو کالو په تیریدو څخه زموږ دا باور لا ټنگ شوی دي. له همدې عقیدې په درلودلو سره په هغه وخت کېښی "گروپ امداد خراسان" مو تاسیس او پس له شپږو کالو تجربې څخه وروسته "همکاران ترقی اجتماعی - همتا" ته مو ارتقا ورکړ.

مونږ د قره باغ په ولسوالۍ د تمکې په کلی کېښی د توحید اوسنی ښوونځی په ۱۹۹۰ کال کېښی د افغانستان د تعلیمی مرکز د کتابونو په استفادې سره شروع کړ. وروسته د ښوونې او روزنې متخصصینو او یو شمیر پوهانو په همکارۍ سره هغه مو په نوی کتابونو بدل کړ چې د تجدید نظر څخه وروسته د یو هدف لرونکی ښوونې او روزنې لپاره دغه کتابونو چاپ او علاقه لرونکو ته وړاندې شول.

په لومړي ځل کېښی مونږ په دی باور نه و چې د محدود امکاناتو سره مونږ وکړای شو چې د لومړي ټولګی څخه تر دوولسم ټولګی پورې تعلیمی نصاب تدوین، کتابونه چاپ او ټولنې ته وړاندې کړو. نو د هدف لرونکی تعلیمی نصاب او تدریسي کتابونو په درلودلو سره او د